CURRENDA

PISMO URZĘDOWE TARNOWSKIEJ KURII DIECEZJALNEJ

A. D. 1938. Nrus VIII

Franciszek Lisowski z Bożego Miłosierdzia i łaski Stolicy św. Biskup Tarnowski.

Czcigodnemu Duchowieństwu i ukochanym wiernym mej diecezji pozdrowienie i błogosławieństwo w Panu.

„Nie powiem nic nieuzasadnionego jeśli Caritas nazwę tchnieniem życia Kościoła Katolickiego, które wypływając zeń, wszystkie Jego prawdziwe członki przenika. Caritas w Kościele Katolickim jest nie tylko opisywana czy polecana, ale jest ona Jego prawdziwym wyrazem życia, utajoną siłą życiową i warunkiem istnienia“. (Fr Hurter, Geburt und Wiedergeburt).

Słowa te chrześcijańskiego myśliciela przychodzą nam na myśl w chwili, kiedy stoimy w obliczu wielkiej krucjaty miłości, zwanej „Tygodniem Miłosierdzia“. Aczkolwiek wezwanie Chrystusa „Bądźcie miłosierni jako Ojciec wasz niebieski miłosiernym jest“ (Łuk. VI. 36) stanowią zawsze dla wiernych drogowskaz i program ich stosunku do dotkniętych niedolą, to jednak wołanie to winno szczególniej mocno i potężnie zabrzmieć w tych dniach miłości i miłosierdzia. Winno ono wstrząsnąć duszami głęboko i przynieść owoc w obfitości. „Dzisiaj, gdy głos pański usłyszycie, nie zatwardzajcie serc waszych“!

Tydzień Miłosierdzia — to c z a s ł a s k i. Stanie się ona udziałem tych, którzy datkiem czy pracą osobistą pospieszą ubogim z pomocą i zbudą uśmiech szczęścia i ufnej radości na ich bladym obliczu. Stanie się ona udziałem tych dusz, które pogrążone w nędzy tak łatwo zapominają o Ojcu w niebiesiech; dźwignięte z bolu i poniżenia ofiarą serc szlachetnych — podniosą swe dusze ku pożądaniu rzeczy wiekuistych.

Tydzień Miłosierdzia — to wybitny wyraz m i ł o ś c i b l i ź n i e g o i s o l i d a r n o ś c i chrześcijan. Jeśli ludzi zespala już

rasa, kultura, potrzeba — to ileż więcej miłość wzajemna! Stanowi ona najsilniejszą obręcz jedności i sprawia, że społeczeństwie wytwarza się pod jej wpływem serce jedno i dusza jedna.

Tydzień Miłosierdzia — to pełne wartości wyrzeczenie się osobiste z czasu, wygód, majątku na rzecz ubogich i potrzebujących, by im pospieszyć z wydatniejszą pomocą. Im trudniej ta ofiara przychodzi człowiekowi, im z wyższych i czystszych motywów ona powstaje i im radośniej bywa spełnioną — tym większą wartość ma w oczach Bożych, tym pełniejszym jest źródłem siły moralnej.

Tydzień Miłosierdzia — to wzmożony czyn apostolski w kierunku ratowania bliźniego z nędzy materialnej, cielesnej i duchowej. Ubóstwo i skrajna nędza czyni człowieka szorstkim, zgnębionym, nieczułym. Życzliwe upomnienie do życia lepszego nie czyni żadnego wrażenia na głodnym. Tylko miłość czynna znajduje drogę do jego serca. Ona lecząc ciało i usuwając braki doczesne, leczy jego duszę, budzi otuchę i wzmaga zapał do czynu i zaradności w życiu. Spełnia tym samym wielki czyn apostolski.

Tydzień Miłosierdzia — to wreszcie przypomnienie tej prawdy, że warunkiem Bożego miłosierdzia i nagrody jest spieszenie bliźnim z pomocą w każdej jego potrzebie. Miłosierdzie wedle nauki Pisma św. jedna odpuszczenie grzechów, błogosławieństwo i łaskę w czasie i w wieczności. Jałmużna w jakiejkolwiek postaci — to największy zysk, gdyż za doczesne wartości zyskuje się wieczne, za złoto przemijające dane ubogim, nabywa się bogactwa niebieskie; jest to pożyczka, Bogu dana, którą z procentem człowiek w wieczności otrzyma, jest to siew z zapewnieniem bogatych żniw, jest to środek do uzyskania szczególniejszej opieki i nagrody Bożej — jest to miara nagrody na sądzie ostatecznym. Te prawdy przypomni wiernym Tydzień Miłosierdzia.

Pragniemy gorąco by poraz trzeci urządzany Tydzień Miłosierdzia w naszej diecezji spełnił między innymi trzy bardzo doniosłe i ważne zadania.

Pierwszym zadaniem — to rzeczywiste przyjście z pomocą i ulgą ubogim i cierpiącym w naszej diecezji. Tylu mamy pogrążonych w skrajnym ubóstwie, tylu jęczących chorych w szpitalach! W samym tarnowskim szpitalu liczba cierpiących

stale przewyższa trzysta osób, a tak mało jest współczujących serc, któreby zainteresowały się ich stanem, odwiedziły ich, przyniosły książkę czy gazetę! W Laskach pod Warszawą jest z naszej diecezji 40 niewidomych, a urządzona zbiórka na nich w ostatnim czasie słabe dała wyniki. Po ulicach naszych miasteczek wałęsają się dziesiątki bezdomnych dzieci włóczęgów, z których trudno spodziewać się przyszłych dobrych obywateli. Rozpaczliwy wprost stan przedstawiają warunki higieny po naszych wioskach. Oto w r. 1936 umarło z braku odpowiedniej opieki 64 młodych matek przy porodzie, a w r. 1937 zmarło 79. Samych zaś urodzin bez żadnej pomocy było w roku 1936 i 1937 razem 1531. Zakłady dla sierót przepełnione, niema funduszów na budowę nowych, które są tak potrzebne. W bieżącym roku przybywa do Ochronek 2560 dzieci, z tych tylko 1062 bywa dożywianych, dla innych także w wielu wypadkach potrzebujących posiłku, brak funduszów na dożywianie. Obok tej krzyczącej jaskrawej nędzy kryje się w cieniu ubóstwo tych ludzi, którzy niedawno mieli wszystkiego poddostatkiem, a dziś z powodu bezrobocia w skrajnym znajdują się niedostatku. Wyciągają oni z rumieńcem upokorzenia rękę nieraz do tych, których jeszcze wczoraj wspomagali. Ulżenie rzeczywiste tej nędzy — oto jedno z naczelnych zadań Tygodnia Miłosierdzia.

Innym zadaniem — to osobiste uświęcenie się przez uczynki miłosierdzia. Czyn miłości bliźniego, spełniony z pobudki miłości Bożej uświęca człowieka. A przecież celem naszym — to oddawanie chwały Bogu przez ustawiczne dążenie do doskonałości. Niech zatem wszyscy, z okazji Tygodnia Miłosierdzia, pełniąc ofiarnie uczynki miłosierdzia, zdobywają coraz większą świętość osobitą w myśl wskazania Zbawiciela: „Bądźcież tedy doskonałymi, jako Ojciec mój niebieski doskonałym jest".

Zadaniem Tygodnia miłosierdzia — niezmiernie ważnym — jest wzmożenie i usprawnienie działalności organizacyj miłosierdzia, która jak w całym świecie, tak i w Polsce i w naszej diecezji występuje pod mianem Caritas.

Słowo to łacińskie oznacza nadprzyrodzoną miłość Bożą i z niej wypływającą czynną miłość bliźniego przez pełnienie miłosierdzia względem tych wszystkich, którzy jakimkolwiek brakiem

są dotknięci. Oznacza też to słowo organizację, ujmującą w jedną całość liczne dzieła i stowarzyszenia miłosierdzia na terenie parafii, diecezji i kraju, a nawet wszystkich krajów katolickich. **Caritas,** jako organizacja otacza opieką dzieła i stowarzyszenia miłosierdzia, dba o ich należyty rozwój, tworzy je w miarę potrzeby, uzgadnia wysiłki pojedynczych Stowarzyszeń i skutkiem tego wprowadza celowy porządek w działalność chrześcijańskiego miłosierdzia, usuwając nadużycia, oraz żerowanie na miłosierdziu ludzkim nieuczciwych żebraków i włóczęgów.

Założony kanonicznie Związek „Caritas" w r. 1937 w naszej diecezji, rozwija się pomyślnie. W 189 parafiach powstały Oddziały Związku. Przyczynił się Związek wybitnie do wzmożenia działalności Stowarzyszeń miłosierdzia.

Najwybitniejszymi z nich są Stowarzyszenia św. Wincentego à Paulo. W chwili założenia Związku Caritas było Stowarzyszeń Pań Miłosierdzia na terenie diecezji **16** — dziś dzięki propagandzie Związku Caritas przez kursy istnieje ich już **38**! Związek przyczynił się do rozbudzenia akcji dobroczynnej po diecezji przez liczne kursy, z których w bieżącym roku odbyło się osiem trzydniowych kursów instrukcyjnych w różnych punktach diecezji; szkoda że zamiast 279 parafij wzięło w nich udział tylko **113** parafij!

Ze szczególnym zainteresowaniem śledzimy na łamach „Posłańca A. K." rozwój i programy działania Caritas oraz uczestniczenie w tej błogosławionej działalności pojedynczych parafij. Tak gorąco pragnęlibyśmy, by jednym z owoców tegorocznego Tygodnia miłosierdzia było usprawnienie działalności istniejących już Oddziałów Caritas oraz utworzenie ich w tych parafiach, które dotąd zostają w tyle w tej dziedzinie. Do usunięcia tych braków skłania wszystkich uchwała 36 Synodu Plenarnego zobowiązująca każdą parafię do organizacji miłosierdzia. Zatem do Caritas należeć winni wszyscy wierni w parafii: jedni będą podmiotem a inni przedmiotem miłosierdzia chrześcijańskiego.

*
* *

Oto najważniejsze zadania Tygodnia miłosierdzia. By one były spełnione — winna akcja charytatywna w tym błogosławionym czasie wzbić się na wyżyny heroizmu chrześcijańskiego a cały

przebieg Tygodnia winien być starannie obmyślany i celowo urządzony. Wrześniowy numer „Posłańca A. K.“ przychodzi duszpasterzom ze wszechstronną pomocą, podając szczegóły programu; wysłane z Diecezjalnego Instytutu afisze, ulotki, materiały na uroczystą akademię i t. p. umożliwią przy dobrej woli chętnych ludzi w parafii urządzenie Tygodnia miłosierdzia z wielkim skutkiem, wrażeniem i okazałością.

Potrzeba tylko odrobinę dobrej woli!

Niech ta dobra wola ożywia wszystkich diecezjan w tym okresie, niech ona chroni od zlekceważenia i od karygodnego zaniedbania tej tak ważnej imprezy, niech wszystkich tak duchowieństwo, jak i wiernych przynagla do możliwie wspaniałego przygotowania i przeprowadzenia Tygodnia miłosierdzia. Niech nam wszystkim w duszy i w sercu dźwięczą w tym okresie słowa Skargi Złotoustego:

„Żadne pożyteczniejsze ziarno na roli serc waszych siać się nie może, jak miłosierdzie. Najprzedniejsza cnota chrześcijańska, wypełnienie zakonu Bożego, świadectwo wiary dobrej, pokajania prawego owoc, miłości ku Bogu wykonanie, pomoc do uznania i nabycia skruchy, oczyszczenia grzechów, pomnożenia cnót i sprawiedliwości, błogosławieństwo na dniu Sądnym, i wprowadzenie do nieba. Miłosierne uczynki od gniewu Bożego bronią, długi Bogu wypłacają, potomkom są dobrem dziedzictwem, majętnościom i domom rozmnożenie, nadzieją w przygodach. Bez miłosierdzia wiara katolicka, jako drzewo bez owocu, nadzieja jako najemnik bez roboty, miłość jako matka bez dzieci, modlitwa jako ptak bez skrzydeł, post jako potrawa bez soli. Lepsze niźli ofiara, lepsze niźli posty i utrudzenia cielesne. Nie masz tak szczęśliwego języka, któryby jego wszystko zlecenie mógł wypowiedzieć“.

(*Skarga: Kazanie o miłos.*)

Duchowieństwu i wiernym mej diecezji z głębi serca pasterskiego błogosławię

† **Franciszek**
bp Tarnowski.

U w a g a. Orędzie to przeczytają Rządcy kościołów podczas sumy w niedzielę 9 października.

W sprawie egzaminu katechetycznego.

Odnośnie do rozporządzenia Naszego w sprawie egzaminu katechetycznego (vide Currenda Nr XII. z r. 1933) wyjaśniamy, że egzamin ten mogą składać X. X. Wikarzy już po drugim roku pracy w szkole.

Egzamin ten jest warunkiem do objęcia stałej posady katechety.

Egzamin katechetyczny w tym roku odbędzie się w dniach 28 i 29 października o godzinie 8 rano w sali Kurii. 28 października będzie egzamin pisemny dla Katechetów szkół średnich a 29 października egzamin ustny. Termin ten jest ostateczny dla X. X. Katechetów, obowiązanych do składania egzaminu katechetycznego.

X. X. Katecheci, obowiązani do egzaminu i ci X. X. Wikarzy, którzy go chcą zdawać, mają bezzwłocznie wnieść podanie do Kurii wraz z potrzebnymi załącznikami o dopuszczenie do egzaminu.

W sprawie sprawozdań X. X. Katechetów.

Ponieważ wielu jeszcze X. X. Katechetów nie przysłało sprawozdań za ubiegły rok szkolny — przeto polecamy bezzwłocznie je przysłać zgodnie z Naszą instrukcją (Currenda Nr V. z r. 1937).

W sprawie Krucjaty eucharystycznej.

Polecamy X. X. Katechetom zawodowym i innym Księżom, uczącym w szkołach, podać do połowy października br. do Kurii wykaz oddziałów Krucjaty eucharystycznej przez nich prowadzonych, celem formalnej erekcji i nominacji kierowników tej organizacji, zgodnie z nowym regulaminem.

Zrzeszenie kapłańskie: „Tercja za Konfratrów".

W uroczystość Zielonych Świątek 1936 r. zawiązało się w Wiedniu tysiąc kapłanów archidiecezji wiedeńskiej z JEm. kar-

dynałem T. Innitzerem na czele w wolne zrzeszenie wzajemnych modłów pod hasłem: „Tercja za konfratrów”. W krótkim czasie zrzeszenie to ogarnęło daleko szersze kręgi. Liczne zgłoszenia przyszły także z innych diecezyj austriackich, niemieckich, szwajcarskich, czeskich, jugosławiańskich.

W Polsce podjęło propagandę Tercji wydawnictwo Homo Dei w początku 1937 r. za wiedzą i upoważnieniem JE. Ks. Bpa Fr. Lisowskiego. Dotąd zgłosiło się do tego zrzeszenia ponad 1.000 kapłanów ze wszystkich niemal diecezyj. Lecz czemże jest ta liczba wobec ogólnej liczby duchowieństwa w Polsce lub wobec kilkutysiącznej rzeszy członków Tercji w Austrii!

Zrzeszenie Tercji zmierza do lepszego uświadomienia kapłanom potrzeby wzajemnego łączenia się i wzajemnych modłów, celem uproszenia darów Ducha św. Jeżeli świat dzisiejszy ma się odrodzić, to potrzebuje bardzo pomocy kapłanów ugruntowanych w cnocie, silnych duchem i zespolonych z sobą wzajemną modlitwą i zgodnym czynem. Ku temu celowi dąży zrzeszenie Tercji, które sobie tę godzinę kanoniczną obrało, jakby za swą specjalną modlitwę, by ją ofiarować w szczególniejszy sposób za konfratrów, za całe duchowieństwo wogóle, o uproszenie darów Ducha św.

Tercja naprowadza nas szczególnie na myśl wzajemnych modłów o łaski Ducha św., o święty zapał dla sprawy Chrystusowej, raz, że o tej porze Duch św. w dzień Zielonych Świątek zstąpił na Apostołów i z ludzi słabych uczynił ich bohaterami sprawy Bożej, gotowymi na wszelkie ofiary, a powtóre, że w hymnie tej godziny kanonicznej modlimy się: „Nunc, Sancte, nobis, Spiritus... dignare proptus ingeri nostro refusus pectori”. A w następnej strofie prosimy o tak wielki zapał dla sprawy Chrystusowej, byśmy wszystkiemi władzami naszemi głosili prawdę Boża: „Os, lingua, mens, sensus, vigor confessionem personent, flammescat igne caritas, accendat ardor proximos”.

Praktyka ta nie nakłada na nikogo żadnych nowych zobowiązań, przypomina tylko obowiązek wzajemnej łączności i wzajemnych modłów i wymaga intencji zaofiarowania Tercji za konfratrów. A któżby nie chciał przynajmniej tyle dla wspólnego dobra konfratrów uczynić? Gorliwsi czynić będą więcej, modlić

się będą częściej za wszystkich kapłanów, wiedząc dobrze, że tem samem czynią rzecz nader miłą Najśw. Sercu Jezusowemu.

Do zrzeszenia Tercji mogą się zgłaszać wszyscy kapłani świeccy i zakonni, a także diakoni i subdiakoni. Każdy zgłaszający się członek, otrzymuje gratisowo obrazek wpisowy z modlitwą za kapłanów. (Adres: Tuchów Kr. OO. Redemptoryści).

Polecenia godne wydawnictwo.

Instytut Różańcowy wydaje popularne broszury antykomunistyczne pod wspólną nazwą „Czerwone Sztandary".

Dotychczas wyszło 6 numerów tego wartościowego wydawnictwa, a mianowicie: 1) Wolność, równość, braterstwo; 2) Zbrodnia lubońska; 3) Państwo robotników i chłopów; 4) Podpalacze świata; 5) Przelana krew — woła; 6) Męczennicy.

Pożądaną byłoby rzeczą, aby dla każdej parafii abonowano chociaż kilka numerów tego pożytecznego wydawnictwa.

Polecenia godnym byłoby, aby do każdej parafii miejskiej przychodził chociaż jeden numer na każdy tysiąc wiernych, a do parafii wiejskiej — 1 egzemplarz dla każdej wsi.

Broszury powyższe wydawane są periodycznie, co 2 miesiące. **Abonament roczny wraz z przesyłką wynosi 90 groszy.** Zamawiać należy w Instytucie Różańcowym w Toruniu.

Ukazały się nowe utwory kościelne ks. M. Krawczyka, a mianowicie:

Op. 4. „W Twej Świątyni". Msza polska na 4 gł. mieszane. 1·80 zł.

Op. 5. „Sercu Jezusa cześć". Pieśni do Serca P. J. na 2 równe głosy z organem. 2·30 zł.

Op. 6. „Chryste Królu, Tobie cześć". Pieśni do Chrystusa Króla na 3 równe głosy bez organu. Odpowiednie na Msze i akademie na cześć Chrystusa Króla. 2 zł.

Op. 7 c. „Niech krzyż pogaństwa zwalcza mrok". Pieśń misyjna na 4 głosy mieszane. (Na uroczystości misyjne). 0·70 zł.

Nadto z dawniejszych utworów:

Op. 1. „Cześć Marii". Pieśń do M. B. na 2 równe głosy z organem. Wydanie II. ze znaną pieśnią: „Z wieży kościelnej". 1·60 zł.

Op. 2. Kolędy i pastorałki na 4 gł. mieszne. 1·80 zł.

Op. 3. „Graj pieśni". Okolicznościowe pieśni świeckie na 4 gł. miesz. Nakład i skład św. Wojciecha w Poznaniu. 3 zł.

Ceny podane z opakowaniem i przesyłką.

Wszystkie utwory są do nabycia w Kiosku katolickim w Tarnowie, Plac Katedralny 6.

Ks. Robert Gajda.

Mały podręcznik do nauki chorału gregoriańskiego w szkołach organistowskich, seminariach i chórach kościelnych.

Nakładem i drukiem Księgarni i Drukarni Katolickiej Sp. Akc., Katowice. Cena 2,40 zł.

Fryderyk Wilhelm Foerster: „Stare i nowe wychowanie", przełożył Joachim Brachman. Str. 208, cena 5 zł. Nakł. Księgarni i Drukarni Katolickiej w Katowicach.

Książkę należy polecić również organizacjom młodzieżowym. Omawia ona wielostronnie sprawę zachowania się i dlatego posłużyć może jako kodeks zasad i form grzeczności. Ponieważ w nowoczesnym ruchu młodzieżowym ćwiczenie takich zasad aż do sworzenia pewnego standartu jest rzeczą nieodzowną, książka powinna się znaleźć jako drogowskaz w bibliotekach organizacyj młodzieżowych, a już co najmniej w ręku prezesów czy naczelników („wodzów") poszczególnych organizacyj, i to organizacyj nie tylko religijnych.

Fr. W. Foerster: „Światło wiekuiste a ziemskie ciemności". Przełożyła: Zofia Starowieyska-Morstinowa. Str. 164, cena 4·50 zł. Nakł. i drukiem Księgarni i Drukarni Katolickiej w Katowicach.

Książkę przeczyta się z ciekawością. Powinna się ona znaleźć w rękach przede wszystkim szerokiego ogółu ludzi wykształconych, który jak autor zaznacza, łatwiej niż ludzie prości idą na manowce, o ile nie znajdą oparcia o prawdy chrześcijańskie.

Zmiany w duchowieństwie.

Jego Świątobliwość Ojciec Św. Pius XI raczył zamianować Ks. Dr. Józefa Młodochowskiego, Profesora Instytutu teolog. w Tarnowie Rektorem Papieskiego Instytutu Polskiego w Rzymie, a Ks. Wawrzyńca Gnutka, Profesora Instyt. teolog. w Tarnowie i prob. w Mościcach Ojcem duchownym w Kolegium Polskim w Rzymie.

Poza tym J. Świątobliwość raczył zamianować ks. Floriana Dutkiewicza, proboszcza w Jaślanach proboszczem w Chomranicach.

Na II Synodzie Diecezjalnym zapadła uchwała, że Księża Dziekani pełnić mogą obowiązki do ukończonego 70 roku życia, a później otrzymują tytuł honorowych dziekanów.

Na tej zasadzie zostali mianowani Honorowymi Dziekanami: Ks. Prał. Dziek. T. Włoch, Ks. Dziek. M. Wieliński, Ks. Dziek. Wł. Kopernicki, Ks. Dziek. M. Zapała, Ks. Prał. Dziek. K. Łazarski, Ks. Dziek. A. Chorążak, Ks. Dziek. J. Krośniński, Ks. Dziek. A. Wcisło, Ks. Dziek. A. Gawroński.

Nadto zostali zamianowani Honorowymi Radcami Kurii następujący Księża Dziekani: Ks. M. Wieliński, Ks. Wł. Kopernicki, Ks. M. Zapała, Ks. A. Chorążak. Ks. J. Krośniński, Ks. W. Wcisło i Ks. A. Gawroński.

Dziekanami zamianowani: dek. tarnowski zamiejski — Ks. Prał. Dr J. Piskorz; dek. bobowski — Ks. Kan. St. Warchałowski, wicedz. Ks. Kan. Wł. Trytek, not. Ks. A. Zaborowski, dek. brzeski — Ks. Kan. Stosur J., wicedz. Ks. Kan. Wł. Mendrala, not. Ks. Kan. F. Piękoś; dek. dębicki — Ks. Kan. A. Rejowski, wicedz. Ks. Kan. J. Nagórzański; dek. kolbuszowski — Ks. Kan. A. Dunajecki, wicedz. Ks. Kan. W. Trytek; dek. limanowski — Ks. Kan. B. Dziedziak, wicedz. Ks. Kan. A. Całka, not. Ks. Kan. J. Sora; dek. radłowski — Ks. Kan. W. Kornaus, wicedz. Ks. Kan. J. Opoka; dek. radomyski — Ks. Kan. P. Rajca, wicedz. Ks. Kan. Pyzikiewicz; dek. tuchowski — Ks. Kan. J. Wyrwa, wicedz. Ks. Kan. Trojnacki; dek. tymbarski — Ks. Kan. A. Bogacz, wicedz. Ks. Kan. J. Lipień; dek. uścieński — wicedz. Ks. J. Złotnicki.

Profesorem teologii pastoralnej w Instytucie teol. w Tarnowie mianowany Ks. Prał. Dr J. Piskorz, profesorem filozofii Ks. Dr. Wł. Bochenek, prof. języka łacińskiego — Ks. Dr J. Brudz.

Instytuowani na probostwo: w Ciężkowicach — ks. Stanisław Król, w Mikluszowicach — ks. Jan Łętek, w Okocimiu — ks. Franciszek Kazek.

Katechetą gimn. II. w Tarnowie, II. prefektem w gimn. Bł. Kingi i wicerektorem Internatu św. Józefa — ks. Franciszek Gawlik.

Proboszczami usuwalnymi mianowani: Ks. K. Kaliciński ze Sromowiec w Słupcu, ks. J. Węgrzyn ze Słupca w Cikowicach, ks. J. Zachara z Cikowic w Rudach Rysich, ks. J. Fijał, adm. z Ropczyc w Sromowcach.

Katechetą szkoły mechanicznej w Grybowie i dyrektorem Internatu dla chłopców tejże szkoły — ks. Piotr Poręba.

Katechetą w Krynicy — ks. Antoni Wojewoda.

Odznaczeni Expositorio Canonicali: Ks. J. Gwiżdż, prob. w Zbylitowskiej Górze, ks. Jan Łętek, prob. w Mikłuszowicach i ks. Andrzej Rapacz, prob. w Łukowicy.

Podniesione zostały do I kl. probostwa:

Krynica dekret z dn. 22. IX/38 L: 5721, Nagoszyn dekret. L: 5549.

Erygowane zostały w tym roku nowe parafie z prob. usuw.:

Biadoliny, dekretem z dn. 23/1, 1938, L: 273.
Paszyn, dekretem z dn. 30 marca, 1938, L: 885.
Dulcza Wielka, dekretem z dn. 1/8, 1938, L: 4508.
Szarwark, dekretem z dn. 1/8, 1938, L: 4507.
Mościce, dekretem z dn. 22/8, 1938, L: 5061,
Rudy Rysie, dekretem z dn. 19/9, 1938, L: 5608.

Tarnów, dnia 4 października 1938.

Ks. Dr Ignacy Dziedziak
kanclerz.

† FRANCISZEK, Bp

Nakładem Kleru Diecezjalnego. Z Drukarni Diecezjalnej w Tarnowie